

Sana

18 / 3.5.2012 / 2 €

**Johanna Hurtig:
Pyhyiteensä liikaa
luottava saattaa
sokeutua**

Sivu 4

**Perinteet
tuottavat
iloa ja kiusaa**

Sivu 10

**Mumbain slummissa
tehdään yhdessä**

elämästä parempaa

Sivu 12

Iloa intialaisessa slummissa

SINNIKÄITÄ NAISIA. Sariput Nagarin slummin kerhotalolla Mumbaissa käy kuhina. Vapaaehtoiset ovat koolla ja pienen huoneen lattialla istutaan vieri vieressä. Vapaaehtoisten joukko koostuu nuorista aikuisista, mutta on joukossa teinejäkin. Täällä pureudutaan slummin ongelmiin.

TEKSTI NINAROSE MAOZ KUVAT UZI VARON

— **M**eillä on puutetta vedestä. Vettä saadaan vesipisteistä kolmen tunnin ajan päivässä, mutta koskaan ei voi tietää tarkkaa kellonaikaa, slummin asukkaista koostuvan toimikunnan jäsen **Deepali More** kertoo.

Slummissa on huomattu, että yhdistämällä asukkaiden voima saadaan aikaan enemmän. Slummlaiset ovat tehneet yhteisen vetoomuksen uusien vesijohtojen saamiseksi ja pyrkivät saamaan allekirjoituksen jokaiselta perheeltä.

— Teidän täytyy toimia pian, sillä vaalien jälkeen poliitikot unohtavat vesiasian, muistuttaa Mumbai Community Development -hankkeen johtaja ja kouluttaja **Anita Samuel** Good News Assembly of God -seurakunnasta.

Vesi on Intiassa poliittinen kysymys. Rikkaille vesijohtovesi on itsensänselvyys, mutta köyhälle väestölle ei edes juomavettä ole aina riittävästi. Slummissa ollaan kuitenkin toiveikkaita, sillä vaalit ovat pian tulossa ja silloin myös slummin asukkaiden äänet ovat tärkeitä.

Muutos lähtee asukkaista

Anita Samuel on nähnyt, mitä yhdessä voidaan tehdä.

— Tämä slummi on aivan eri paikka kuin kehittämishankkeen alkaessa viisi vuotta sitten. Veden puutteesta huolimatta asuinympäristöstä pidetään huolta ja sitä halutaan kehittää yhdessä.

Samuel ohjaa hanketta, mutta slummin asukkaat vastaavat itse toiminnasta.

Elämä on kohdellut Roma Saktea edessä) kaltoin, mutta usko on auttanut häntä jaksamaan. Hän haluaa auttaa muita ja tekee innokkaasti vapaaehtoistyötä slummissa.

Asukkaat valitsevat toimikunnan, joka taas valitsee vapaaehtoistyöntekijät. Nämä saavat koulutusta uudesta aiheesta, josta he kiertävät sitten kertomassa kodista kotiin.

— Tähän mennessä on pureuduttu muun muassa jätehuoltoon ja tuberkuloosiin. Meitä arvostetaan ja siksi meitä kuunnellaan. Ennen kadut olivat hyvin likaisia, mutta nyt jätteitä ei enää heitetä oven eteen. Samalla sairaudet vähenevät, Deepali More kertoo vapaaehtoisten aikaansaannoksista.

Sariput Nagarin kapeat kujat ovat todellakin huomiota herättävän puhtaita, ja välillä melkein puhtaita, että olemme slummissa. Köyhyys ei vält-

tämättä näy päälle: naisilla on yllään kauniit, silitetyt puvut, sarit, ja lapset ovat puhtaita ja hiukset suittuja.

Myös slummin lasten oikeuksia halutaan parantaa. Siksi on perustettu uusi työmuoto, lasten oma toimikunta, johon kuuluu teini-ikäisiä vapaaehtoisia.

— Lapset ottavat sanomamme paremmin vastaan, kun puhujaa on nuori, eikä aikuinen, kertoo 15-vuotias vapaaehtoinen **Singh Akash** hyvällä englannilla.

Hän on oppinut englantia lasten kerhossa ja käyttää kieltä mielellään. Englannin taito on tärkeä, ja sitä halutaan oppia paremman opiskelu- tai työpaikan toivossa.

Lasten kerho on juuri alkamassa kerhotalolla ja innokkaat kerholaiset tuntevat malttamattomina. Jokainen haluaa kätellä meidät, sillä sen verran harvinaisen näky länsimaalainen vieras on täällä.

— Kerhossa opetellaan puhutun englannin lisäksi runoja, askarrellaan kortteja ja pelataan pelejä, Deepali More kertoo.

Kerrostaloasuminen ei ole auvoista

Sariput Nagarin slummi sijaitsee Mumbain laitamilla moottoriteiden ympäröimänä.

Kaupungin asukkaista suuri osa elää tiheästi asutuissa slummeissa. Rakennuttajat ovat kiinnostuneita arvokkaista maa-alueista ja rakentavat slummin asukkaille korkeita kerrostaloja hökkelien sijaan. Oma asunto on houkutteleva vaihtoehto, mutta ei kerrostaloasuminen slummissa ole auvoista. Talot ovat usein huonokuntoisia ja siivottomia, käytävillä haisee virtsa.

Työttömyyttä on paljon, ja elanto on ansaittava kuka milläkin. Työläiset tekevät pitkiä päiviä kuutena päivänä viikossa, ja usein perheensä on pystyttävä elättämään perheensä eu-

Slummin kapeilla kujilla näkyy paljon iloisia kasvoja kurjuudesta huolimatta.

ron parin päiväpalkalla.

Myös lukutaidottomuus on suuri ongelma. Nykyään jokaiselle lapselle taataan mahdollisuus koulunkäyntiin. Ilmainen koulutus on hyvä asia, mutta opiskelu pienessä, täyteen ahdetussa luokkahuoneessa on miltei mahdotonta, sillä takarivissä tuskin kuulee opetusta.

Ahtaat kodit kiiltävät

Kurjuudesta huolimatta Sariput Nagarin slummissa kohtaa paljon iloa. Lasten silmät loistavat, ja elämässä keskitytään hyviin asioihin. Ulkomalainen vieras kutsutaan iloitte kyllään.

— Tulkaa käymään luonani, **Vandana Dhotre** pyytää ja kuljettaa meitä pitkin kujia.

Vandana on toiminut kolme vuotta vapaaehtoisprojektissa koulun ohella.

— Tykkään tästä työstä. Myös vanhempani arvostavat panostani yhteisöllemme.

Perässämme kulkee utelias lapsilauma. Kaikki haluavat tietää minne olemme menossa.

Vandanin kotiin käydään matalasta ovesta. Tässä pienessä huoneessa katsotaan televisiota, laitetaan ruokaa ja nukutaan. Lattiatilaa on vain muutama neliö, mutta siinä nukkuu koko

perhe vieri vieressä ruohomaton päällä. Kun nukutaan kylki kyljessä, pysytään samalla lämpimänä.

Tavaroita ei ole paljon, ja jokaiselle on paikkansa. Ruoka-astiat kiiltävät vieri vieressä mallikkaasti ojennuksessa. Siisteydestä huolehditaan: koti kiiltää puhtaana, vaikka juoksevaa vettä ei olekaan.

18-vuotiaan Vandanin isä on toimistoapulainen, äiti pitää huolta kodista. Perheeseen kuuluu lisäksi kolme nuorempaa veljeä.

— Koulun lisäksi opiskelen ompelusta. Haluan saada opintoni valmiiksi ja unelmani on valmistua poliisiksi. Haluan auttaa pahoinpideltyjä naisia, Vandana kertoo.

Nuori tyttö haaveilee myös hyvästä miehestä.

— En halua itse valita miestäni, vaan luotan siihen, että vanhempani valitsevat minulle sopivan kumppanin. Haaveilen miehestä, joka kunnioittaa minua ja vanhempiani eikä lyö. En halua rakkautta viiltä – rakkaus tulee sitten aikanaan, Vandana hymähtää länsimaiselle tavalle valita puoliso.

Lapset saavat opiskella

Seuraavaksi meidät kutsuu luokseen **Roma Sakte**. Kovasta elämästä huo-

limatta kauniin nuoren naisen silmät loistavat selittämättömästi onnea. 27-vuotias Roma elää slummissa miehensä sekä kahden poikansa, 11-vuotiaan **Omkaen** ja 7-vuotiaan **Swaroopin** kanssa.

Roma oli avioituessaan vain 15-vuotias. Perheen esikoinen naitettiin pois, että muu perhe tulisi helpommin toimeen. Roman silmät kostuvat, kun hän puhuu lapsuudestaan.

— Isä joi ja löi minua. Jouduin lopettamaan koulun ja muuttamaan avioitoni myötä Kolapurista Mumbaiin. Unelmani oli päästä armeijan palvelukseen, mutta ilman koulutusta sinne ei ole pääsyä. Siskoni saivat jatkaa opintoja ja he suorittavat MBA-tutkintoa. Tuntuu pahalta, kun ajattelen kohtaloani.

Roma on lähtöisin hinduperheestä, mutta on kääntynyt kristityksi.

— Mieheni on hindu, eikä aluksi hyväksynyt uskoani. Hän joi paljon ja meillä oli hyvin vaikeaa, mutta nyt tilanne on parempi. Käyn rukouspiirissä, ja pojat osallistuvat pyhäkoulutoimintaan, eikä mieheni enää vastustele. Myös juominen on vähentynyt.

Roma ei osaa lukea, ja hänen haaveenaan olisi vielä hankkia lukutaito sekä opiskella. Nyt hän opettelee om-

pelemistä, jotta voisi hankkia hieman lisätuloja perheelleen. Mies tekee pitkää päivää, mutta jalokivien kiillottajan tulot eivät riitä perheelle.

— Olen iloinen, että poikani käyvät koulua, ja toivon, että he jatkavat opintoja pitkälle.

Roma esittelee kummikirjettä. Hänen poikansa on yksi slummin 47:stä lapsesta, jotka ovat saaneet suomalaisen kummin. Vaikka kummituki ja kaantuukin yhteisön hyväksi, saa lapsi kortit ja kirjeet, jotka kummi hänelle lähettää. Lisäksi jouluna ja syntymäpäivänä kummilasta muistetaan pienellä lahjalla.

Roman poika taittelee kirjeen siististi kuoreensa. Kaukaa tullutta kirjetä arvostetaan.

Roma vetää minut syrjään lähtiesämme. Hän pyytää, että muistan häntä ja hänen perhettään.

— Meillä on vaikeaa, mutta Jumala on auttanut ja johdattanut eteenpäin. Rukoilethan mieheni ja poikieni puolesta.

Roma vilkuttaa punaisessa sarissaan. Hänen kirkasta katsettaan en unohda. Kaikesta huolimatta täällä elää toivo. ●

15-vuotias Vandana Dhotre ja hänen pikkusiskonsa kotinsa pienessä keittiössä Sariput Nagarin slummissa. Vandana on toiminut slummin vapaaehtoistyöntekijänä koulun ohella jo kolme vuotta.